het V.D.H.-tje

VAN DER HEEM

Nr 922

7 april 1967

WEKELIJKS VERSCHIJNEND PERSONEELSORGAAN VAN VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG EN SNEEK

CONTACTDAG ONDERNEMINGSRADEN

PTI en VDH

Het was een zeer goede gedachte van de heer Dohmen, hoofd Sociale Zaken PTI Hilversum, om de OR van Van der Heem Den Haag en PTI Den Haag eens nader tot elkaar te brengen. Dit werd gerealiseerd door een uitstapje naar het permanente tentoonstellingsgebouw van Philips, het nu al beroemd geworden Evoluon, te Eindhoven.

Na een eerste kennismaking met de collega's van de PTI vertrokken wij per bus, om via de beruchte „stuiver" Oude Rijn in „Den Hommel" te arriveren, waar de lunch gereedstond. Om twee uur kwamen wij aan bij het Evoluon, een enorme paddestoel waarin al het technisch vernuft van Philips schuilgaat.

Al spoedig waren wij verdiept in wat de hedendaagse techniek ons te bieden heeft. Allereerst ging onze aandacht uit naar de afdeling „Voorspel der techniek". In deze afdeling staat de zelfwerkzaamheid voorop, want hier heeft de jeugd de mogelijkheid om door middel van knopjes en slingers apparatuur in werking te stellen die hen een idee geeft van de mogelijkheden die de techniek in zich heeft. Het behoeft geen betoog dat vooral de belangstelling van de vaders hiervoor groot was.

Het hoofdgebouw openbaarde ons zoveel technische en medisch-technische mogelijkheden, dat wij ogen, oren en soms ook verstand te kort kwamen om het allemaal in ons op te kunnen nemen. Wij werden echter geholpen door bordjes en luidsprekers die ons alles zo duidelijk mogelijk trachtten uit te leggen. Het is fantastisch wat er op technisch gebied door dit concern wordt gedaan.

Na een bezoek aan het carillon werd de terugreis aanvaard.
Deze, voor het onderling contact, vruchtbare dag werd besloten met een diner in het gebouw van de PTI aan de Fruitweg, waar in aanwezigheid van Mevrouw en de Heer Zaaijer nog lang werd nagepraat over de indrukken van deze dag.

Namens de OR-leden danken wij de organisatoren voor alles wat ons is geboden.

Redactiecommissie OR.

Nederland en Ruimtevaart

Aandacht voor de heer F. van Leeuwarden op de afdeling Ponskaartenadministratie.

Dit onderwerp, waarover Ir. Arink op 30 maart j.l. een praatje hield voor een 10-tal middelbare scholieren, vormde het sluitstuk van een 3-daagse vakantiestage.

Dergelijke stages worden elk jaar georganiseerd door de Stichting Contactcentrum Bedrijfsleven-Onderwijs. De leerlingen van middelbare scholen (voorlaatste klas) kunnen een keus maken uit een groot aantal bedrijven en instellingen die hieraan willen meewerken. Het CBO distribueert de aanvragen en zo krijgt elk bedrijf een aantal leerlingen toegewezen, uit verschillende delen van het land.

De jongelui, die dinsdag 28 maart waren gearriveerd (de van-ver-komers zijn ondergebracht bij personeelsleden) hebben verschillende afdelingen van ons bedrijf bezocht, waarbij zeer intensief notities werden gemaakt. Het CBO vraagt namelijk van iedere deelnemer een stage-verslag.

Het stage-programma was opgesteld door afdeling Opleiding, die ook de leiding had en die dit artikeltje niet wil besluiten zonder nogmaals dank te hebben betuigd aan allen die aan het welslagen van dit programma hebben meegewerkt.

G. C. K.

WEEKEND- EN VAKANTIETIPS

BERGVAKANTIE IN BEIEREN

Nu eens niet in een als „parel van schoonheid" door de VVV aanbevolen toeristenplaats.

Het passeren van de eerste bordjes die verwijzen naar de landstreek Spessart op de autobaan in Duitsland doet ons altijd denken aan een spijskaart. Niet omdat eten nooit uit onze gedachten is, maar gewoon omdat we dan het tijdstip naderen waarop de klok ons waarschuwt dat het tijd is voor een „stop" met een lichte automobilistenmaaltijd in een Rasthaus. Vertrek uit dit Rasthaus geeft ons het vreemde gevoel dat een geheimzinnige macht onze auto enigszins afremt. Niet de techniek weigert, maar de natuur is verantwoordelijk voor dit verschijnsel. Als vlakkeland-bewoner heeft men nu al neigingen om over bergen te spreken, maar dan komt toch wel het probleem hoe we de „echte" bergen in Zwitserland moeten noemen. Frankfurter Kreuz richting Würzburg rijdend komt men op een welhaast ideale autobaan. Niet druk, met vluchtstroken en daar waar nodig met kruipstroken voor de enorme vrachtwagens en een prachtig liefelijk landschap. Op de kaart heeft men dan ook terecht een groen lijntje langs dit stuk autobaan getrokken. De speelgoedstad Nürnberg laat men rechts liggen om steeds verder in het Beierse landschap door te dringen. Waarom eigenlijk nog verder? Waarom niet deze autobaan verlaten om ditmaal eens in een Beiers bergdorpje de drukke Randstad Holland te ontvluchten? Neem de afrit met het bordje Altmühltal en u maakt kennis met een van de mooiste zijrivieren van de Donau. U houdt van een snelstromende rivier die door een smal met rotsen geflankeerd dal gaat? Ga dan linksaf en rijdend langs de Altmühl komt u in Kelheim waar de Altmühl op spectaculaire wijze in de Donau stort. Wij verkozen rechtsaf te gaan waar het dal liefelijker is. Wat een gewaarwording: bijna geen verkeer, geen toeristenindustrie zoals aan de Rijn, Moesel of Neckar. Alleen rust, vriendelijkheid, prachtige bossen, boomgaarden, weilanden en houtzaagmolens. Af en toe passeert een rood-bruin miniatuurtreintje, maar vaker heeft u een ontmoeting met een rood-bruine ree. Ons einddoel? Een klein bergdorpje, Mörnsheim met 1000 inwoners, gelegen aan een naamloos snel stromend zijriviertje van de Altmühl.

Geen toeristenexploitatie, dus nog waar voor uw vakantiegeld. Forellen in de beek (één goudvis ertussen) en een dorpsbrandweer die — precies als onze eigen bedrijfsbrandweer — „overal" voor wordt gebruikt. Eens per dag vertrekt er een bus naar een nabije grotere plaats. Maar waarom zoudt u die nemen? Mörnsheim beschikt over een — zelfs voor Hollandse begrippen — gezellig ingericht Gasthof, waar alle kamers douchecellen hebben en waar in een speciale kelder zaterdags voor de jeugd een „Beat-kapel" speelt. Ons adres? Namen noemen we niet; de redactie kan het u echter vertellen: een prachtig Zwitsers chalet, gelegen in de heuvels met een prachtig uitzicht op het dorpje. Het is een Zwitsers chalet — natuurlijk spreekt men in Beieren over een Zuid-Duits huis — zo van een prentje: kompleet met zonne-balkon en rode geraniums. Gelegen in een ideaal wandelgebied, waar zowel vlakke bospaden aanwezig zijn als golvende paden om geheel vrij te kunnen genieten van bos- en weilandschappen met fraaie vergezichten. Bergopwaarts komt u bij een open steengroeve waar het wereldbekende natuurprodukt Solnhofen-steen gedolven en bewerkt wordt. Aan deze fabriek is een zeer interessant museum verbonden met vele vondsten en afdrukken van fossielen in stukken steen. Wilt u toch de „parels van de toeristenindustrie" bezoeken? U bent vlakbij de zogenaamde Romantische Strasse met oude zeer goed „bewaarde" plaatsen als bijvoorbeeld Rothenburg ob der Taubee. Uw geld is daar wel veel minder waard, hetgeen u al merkt als u voor het in een gewone straat neerzetten van uw auto aan een mannetje op een stoel 1 DM moet afgeven. Terug in „ons" Mörnsheim vindt u er weer de vriendelijke bevolking, die u graag iets vertelt over hun voornaamste bron van inkomsten: de Solnhofer natuursteen. Aanvankelijk gebruikt voor het zogenaamde steendrukprocedé, later over de gehele wereld bekend geworden als prachtige steen voor het interieur van monumentale gebouwen en woningen. Zelfs als u de streek per auto „verkent" komt u in aanraking met de bevolking, omdat, zeker de oudere bewoners, u om een lift vragen, daar het openbaar vervoer òf ontbreekt òf slechts zeer weinig rijdt. Zo overkwam het ons dat wij een oud vrouwtje opnamen, die vertelde naar haar dochter te zijn geweest die 10 km verder woonde. Op onze vraag of ze 20 km lopen op één dag niet „erg" vond, antwoordde zij: „Ik ben alleen maar blij dat ik op mijn leeftijd nog zo'n wandeling kan maken". Het was voor ons een wijze les.

N. W. Lagendijk.

Uitkering ziekengeld in gevaar?

In de dagbladpers is het gebruikelijk sensationele koppen te gebruiken die veel suggereren. Als men dan het artikel zelf leest blijkt er van de kop niet veel meer over te blijven. Als regel worden dergelijke koppen gebruikt om de aandacht te trekken. Dat willen wij met de tekst hierboven ook bereiken. Natuurlijk is de uitkering van het ziekengeld beslist niet in gevaar. Maar ..... (er is inderdaad een „maar" aan verbonden) dan dient men zich te houden aan de regels die onze Ziekenkas heeft gesteld. Vooral in de beambtensector komt het de laatste tijd nogal eens voor dat de ziekmelding bij de afdelingschef plaatsvindt, die dan te goeder trouw van mening is dat de ziekmelding bij Personeelszaken al heeft plaatsgevonden.

Mogen wij als herinnering nog even het stukje tekst weergeven, zoals dat in de voorschriften van onze Ziekenkas is opgenomen?

UW GEDRAG IS ONS ALLER BELANG!

Administratie Personeelszaken.

MELD U DADELIJK ZIEK

Als u ziek wordt, moet u dit vóór tien uur 's morgens telefonisch, telegrafisch of mondeling bij afdeling Personeelszaken melden.

U kunt dit doen via telefoonnummer 814311 (netnummer Den Haag 070) op toestelnummer 431. Dus niet bij uw afdelingschef.

Vanzelfsprekend moet u er ook voor zorgen, dat het adres waar u tijdens uw ziekte verblijft bekend is.

1 MEI VRIJ!

Zoals bekend is, is in onze CAO's geregeld dat als algemeen erkende feestdag wordt aangewezen de door de overheid ter viering van de nationale bevrijding aangewezen dag. De laatste jaren valt deze dag samen met Koninginnedag.

Door de overheid is nu besloten, daar Koninginnedag dit jaar op zondag valt, de viering ervan op maandag 1 mei te doen plaatsvinden. Wij zijn dus 1 mei vrij.

„Kom maar op met de volgende 12½ jaar, ik lust ze rauw!" lijkt de heer H. van Duijkeren van de Schoonmaakdienst te zeggen.
Gewapend met zijn „gereedschap" en zijn zanglust is hij al heel wat muren, spiegels en wasbakken te lijf gegaan in de afgelopen 12½ jaar. De garderobe van de Gereedschapmakerij vaart er wel bij, de blinkende kranen vragen gewoon om veelvuldig gebruikt te worden. Dinsdag 11 april zal de heer Van Duijkeren heel wat „schone" handen te drukken krijgen.

Op de afdeling Montage/Wikkel troffen wij onze jubilaris J. W. Langerak aan. Poseren voor onze fotograaf, met de nodige open aanmerkingen van collega's, kon er wel even af na 12½ jaar trouwe dienst op één en dezelfde afdeling. Hoewel pas verhuisd en van naam veranderd is het afdelingsnummer nog steeds hetzelfde als in 1954. Wij wensen de heer Langerak nog vele werkzame jaren in ons bedrijf toe.

De heer H. P. L. de Ridder moet wel heel wat verschillende typen radio's de band hebben zien passeren. Bijna 12 jaar was hij in de afdeling Radiomontage werkzaam.
Sinds kort verdiept hij zich in Onderwater Detectie Apparatuur en mag u hem niet zonder „speldje" naderen. Vóór of op 18 april zal er echter ongetwijfeld ook voor „onbespelden" gelegenheid zijn de heer De Ridder geluk te wensen met zijn 12½-jarig jubileum.

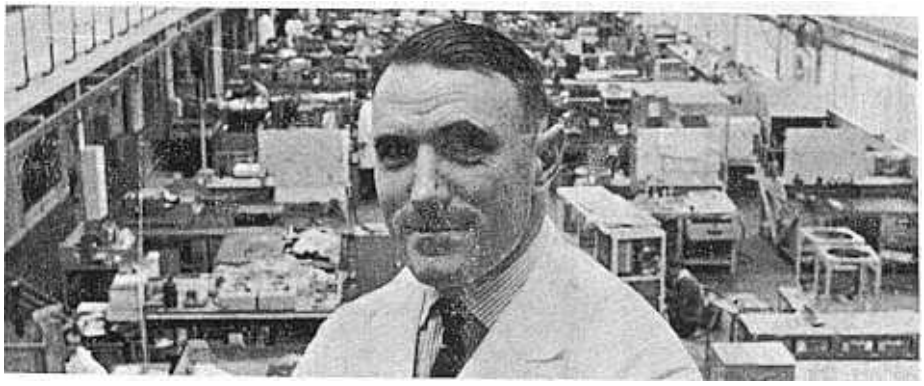

Ruim 12 van de 12½ jaar Van der Heem-dienst heeft de heer J. J. la Brujeore als administrateur tussen lekke banden, kapotte Solex-rollen en handremmen doorgebracht.
Wij vonden hem nu tussen reken- en typemachines op de Fondsenadministratie. Een hele verandering. Maar vol goede moed is de heer La Brujeere ook daar weer in de administratie gedoken en dat zijn nieuwe collega's dat waarderen, zal hij ongetwijfeld 11 april ondervinden.

OR PORTRET VAN P. J. HARTMAN

Hoewel de heer P. J. Hartman een der stille werkers is in de ondernemingsraad, durft hij toch beslist wel iets te zeggen.
De heer Hartman heeft veel belangstelling voor het OR-werk.
„Zo'n overlegraad is bijzonder belangrijk. Het is een kleine, maar zeer belangrijke stap vooruit in de richting van de medezeggenschap in de onderneming", is zijn mening. Een mening die het gevolg kan zijn van de omstandigheden waaronder hij in zijn jeugd heeft moeten leven.
„Mijn moeder was al vroeg weduwe en dat betekende vóór de oorlog: op de rand van armoede leven. Mijn vader was metaalbewerker. Enkele jaren voor zijn dood was hij een tijdje werkloos geweest en in die periode was de welvaart in ons gezin ver te zoeken. Hoewel de tijd zorgelijk was heeft het aan de onderlinge verhoudingen geen schade toegebracht. Ik was 7 jaar toen mijn moeder alleen kwam te staan. Het is te begrijpen dat ze blij was toen ik 14 werd en mee kon gaan verdienen.
Je ontdekt dan hoe sterk afhankelijk een werknemer is. In feite koos je geen beroep, maar waar werk was pakte je aan. Geld om te studeren was er niet en je dacht ook niet aan leren omdat geld verdienen veel belangrijker was: er was nood. Bij het ouder worden voelde je je als eenling verloren in een harde maatschappij. Overleg en een beter contact tussen werkgever en werknemer en de werknemers onderling is noodzakelijk. Nu ons de kans geboden wordt dit in de ondernemingsraad te verwezenlijken, moeten wij alles in het werk stellen dit te doen".

„Hoe voelt u zich als niet-bij-een-vakbondaangeslotene tussen OR-leden die voor het merendeel wel lid zijn?" „De verhoudingen onderling zijn goed. Bovendien heb ik ervaring in het vakbondswerk. Ik ben van mening dat het niet aangesloten deel van het personeel ook in de raad vertegenwoordigd moet zijn".
„Zie je voor je kinderen nog toekomst in deze maatschappij"?, wil ik graag weten.
„Ik zie wel toekomst voor mijn kinderen (het zijn er vijf) en gelukkig kan ik ze beter op een plaats in de maatschappij voorbereiden dan mijn moeder dat vroeger kon. De oudste zit reeds op een middelbare school en de anderen mogen dat straks ook als ze willen. De toekomst biedt veel mogelijkheden, maar de kansen om ze te benutten zijn alleen voor diegenen die ze zien en weten hoe ze hun kennis ten nutte kunnen maken. Ik hoop dat het mij zal lukken ze dat bij te brengen."

PtP.

Verstrekking werkkleding

In de regeling die gold voor de verstrekking van bedrijfskleding is na overleg met de ondernemingsraden een aantal kleine wijzigingen aangebracht, die wij hieronder kort zullen weergeven. De volledige regeling is in het bezit van uw afdelingschef en van de ondernemingsraden.

De wijzigingen zijn de volgende:

Voor bedrijfskleding komen in aanmerking degenen die deze voor de reële uitvoering van hun werk nodig hebben ter bescherming van hun kleding en deze bedrijfskleding ook dragen. In het vervolg zal de chef bepalen wie voor bedrijfskleding in aanmerking komt en daarbij nagaan of de kleding wordt gedragen.

Het is duidelijk: het automatisch verstrekken van werkkleding is hiermee van de baan. Tot nu toe was het zo, dat ten hoogste eenmaal per anderhalf jaar één stuk werkkleding werd verstrekt. Medewerkers van afdelingen waar extra vuil werk werd verricht kwamen in dezelfde periode in aanmerking voor twee stuks. In de nieuwe regeling is de tweede verstrekking niet meer aan afdelingen gebonden. De afdelingschef bepaalt nu dus wie, met het oog op de aard van zijn werk, voor een extra verstrekking in aanmerking komt. In bijzondere gevallen bestaat zelfs de mogelijkheid dat iemand in dezelfde periode driemaal werkkleding kan krijgen.

Uit het bovenstaande zal u duidelijk zijn geworden dat de regeling eigenlijk alleen maar in die zin is gewijzigd, dat degenen die werkkleding nodig hebben èn gebruiken voor verstrekking in aanmerking komen.

Wordt het nu:

Zoo zo of of
? of ? Soo
? So

Als u het na de laatste publikaties niet meer weet, dan bent u bij voorbaat geekskuzeerd. Een ekskluzieve kommissie heeft het allemaal voor ons uitgedokterd.

U hoeft zich echt niet te generen, als u het spoor bijster bent geworden in het labirint van e's en i's en van c's, van q's en k's. Om u een indruk te geven van de konsekwenties die de nieuwe spelling voor onze taal zou hebben, hebben wij de heer J. van Kleef verzocht dit stukje nu eens volgens de nieuwe regels van de kunst te „vertalen". Wij zijn benieuwd wat het wordt.

In publikaties in de kranten heeft u al heel wat pro's en contraas kunnen lezen.

Natuurlijk heeft u daar zelf ook een opinie over. Staat u aan de kant van de literaten, die in meerderheid beweren dat een stuk erfgoed weggooien?

Of gaat uw simpatie meer naar de kant van de konsekwente realisten die van mening zijn dat wij maar moeten gaan schrijven zoals wij spreken? Laat uw reaksie op de spellingsplannen eens horen. Wij geven u graag wat ruimte in deze kolommen.

Als wij uw mening (liefst in telegramstijl) voor aanstaande woensdag in ons bezit hebben kunnen wij u over veertien dagen op een bloemlezing uit de binnengekomen reaksies vergasten.

Een vleugje Lente

17 maart werd een wat ongewoon pakje afgegeven bij onze portier Van Meurs. In een bedje van geurig gras lagen twee kievitseieren die een van onze oud-gedienden, de heer C. Timmers (Gebouwendienst), had gevonden. „Voor de directie" besliste de heer Timmers, toen hij zijn vondst aan de portier overhandigde.
Even woei door de zakelijkheid van alle dag een vleugje lente.
Traditiegetrouw werd de heer Timmers voor zijn zoeken en vinden beloond met een mandje kippe-eieren.

Familie-berichten

Bij het verlaten van Van der Heem, in verband met mijn pensionering, doe ik alle collega's de hartelijke groeten.

Mejuffrouw K. Smit,
Centraal Archief.

Oud-gedienden en de heren P. van Hal, J. F. Papilaja en M. Bostelaar zeggen directie, chefs, bazen, collega's en Ziekentroost

Hartelijk Dank

voor geschenken en belangstelling.

Welkom en Proficiat

De Van der Heem-familie werd weer uitgebreid met:

Mejuffrouw D. Kleijn door haar huwelijk met de heer P. Bruyn, Mechanische Afdeling Telco;

Cindy — dochter van L. A. M. Selder, Nabewerking;
Jeltje — dochter van F. Bos, Constructiebureau Telco.

Holland Festival

Het Algemeen Haags Comité biedt ons via de Commissie Populaire Voorstellingen in het Holland Festival een reeks bijzondere kunstuitvoeringen aan.
U kunt een keuze maken uit:
Concerten, Marionettentheater, Danstheater, Toneelmanifestaties en Opera.

Alle inlichtingen omtrent: plaats, datum, tijd, kosten, losse kaarten en abonnementen kunt u krijgen bij: Mejuffrouw J. Sipkes, Personeelszaken, toestel 521.

Redacteur: C. Schrevel
met medewerking van
N. J. M. Noordendorp, Den Haag
Redactie-adres:
Postbus 1060, Den Haag
Telefoon (070) 81 43 11, toestel 521

WIJ GEDENKEN

20 maart ontvingen wij het bericht dat, na een kortstondige ziekte, de heer O. Jansen op 18 maart onverwacht was overleden. Ofschoon sedert half januari niet meer in onze dienst, willen wij hem hier gedenken als de rustige, ijverige collega van afdeling Inkoop, die wij gedurende 4 jaar in ons midden hadden.
Hij rustte in vrede.